

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovellas, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**Qué venim a fer**

En aquests moments de veritable desorientació política, quan tots esperem les evolucions més o menys violentes que han de transformar la política general d'Espanya, venim nosaltres a la palestra periodística. I venim a ocupar un lloc —segurament ben modest— en les futures organitzacions públiques que suara es vèssim en l'horitzó polític, perquè ens creiem amb dret suficient per a manifestar-nos tal i com pensem i sentim en tot allò que pugui ésser de profit a la col·lectivitat.

Reconeixem, com el qui més, la manca d'espiritualitat de nostre poble, quin origen cal cercar-lo en les equivocacions dels dirigents, així com també en l'absència de civisme en la gran majoria dels dirigents.

Convé interessar als homes en totes aquelles qüestions que afecten a la col·lectivitat, a fi de que compreguin i ajudin a resoldre tots els problemes vitals i de civisme que la vida planteja a diari. S'ha d'acabar tot quant sigui eixorc i caduc, per a donar pas als nous valors que puguin aparèixer. Per això, cal despertar i incorporar-la a la vida real la consciència ciutadana que tant de temps ha estat com aletargiada. I per això mateix LLUITA ve avui per primera vegada a comunicar-se amb el poble. La nostra publicació ve a la vida per a lluitar (bé prou que ho diu el seu nom) en tot moment i a totes hores. Volem discutir tot ço que atanyi a l'interès de la república; i estem, en conseqüència, disposats sempre a ésser discutits. Sols recabem dels qui, en us del seu perfecte dret, creguin necessari combatre la nostra propaganda, que procurin emprar, en el llenguatge com de pensament, la mateixa noblesa que nosaltres emparem.

Venim a treballar de ferm per a cimentar els principis bàsics de tot poble que pensa. Lluitarem fins i tant siguin respectats els pensaments honradament concebuts; i volem, per sobre de tot, un poble masclé que sigui capàs de sentir totes les nobles idealitats. En nostres planes hi tindran cabuda tots els escrits que tinguin per finalitat aconseguir l'a-

fiançament de tota idea que noble i dignament pugui ésser sustentada; i des de les mateixes volem dir cada setmana les nostres inquietuds i els nostres pensaments íntimament lligats amb la consecució d'una humanitat més perfecta, que camini vers la consecució de la més alta idealitat.

I per a Granollers?... Per a Granollers ciutat volem que es tinguin totes quantes demostracions de nobles afectes necessita la població. Cal que el poble que ens ha vist néixer tingui totes les prosperitats que anava a aconseguir, si bé pensant sempre en la potencialitat econòmica i tributativa dels seus veïns.

Cal rectificar procediments, i fins i tot, tal volta haurien de canviar-se els principis bàsics d'actuacions públiques. Precisa que el governant obri en completa equitat; i, de no fer-ho, cal que el governant, el poble tot, tingui aquell valor cívic que dóna la raó, fent-se respectar i no consentir cap atropell.

I tenim, també, necessitat de que es fassi llum sobre actuacions pretèrites que atanyen a ço que es considera més sagrat en els homes; perquè orientant el poble pel camí de la veritat, sigui aquest, en definitiva, qui judiqui, falli i sentenciï.

I, ara, vagi la nostra salutació a tota la premsa i molt particularment a la de Granollers, que l'estimem com de casa nostra mateix.

Obeïnt ordres de l'Alcalde de Granollers, senyor Rosàs, dos individus de la guàrdia urbana dijous passat practicaren un registre —regirant mobles i robes— en el domicili del Tinent d'Alcalde senyor Pagés, per si hi trobaven unes fulles en les que només s'hi transcriuen fidelment uns certificats, expedits pel Secretari i AUTORITZATS PER L'ALCALDE SENYOR ROSÁS, de la còpia literal de les actes de les sessions municipals en les que s'ha tractat l'escandalós assumpte de les plaques. Entenem nosaltres que aquest acte de l'Alcalde, a més de significar una mofa a la llibertat, és un «allanamiento de morada» com una catedral

Uns mesos de crèdit

Es el plaç màxim que podíem oferir als que, per virtut de la casualitat, disfruten «a precari» del govern de la capital del Vallès.

A bon segur que l'esclat d'opinió que va produir-se a Granollers, com arreu d'Espanya, en caure la Dictadura, no ho era pas per una tan fonamental rectificació que aparentés convertir la ciutat veïna en imperi de les dretes, quins elements directius, joiosos amb la conquesta (?) obtinguda a baix preu es disposen a defensar-la, adoptant inclús posicions ben despreciables.

«Sanejar l'administració» fou bandera de combat del nou Ajuntament de Granollers i davant del *mannà* no havíem d'ésser nota discordant i vàrem autosugestionar-nos per tal de creure que teníem la felicitat a la vista.

Han transcorregut prop de quatre mesos, i... pobres granollerins i pobra administració!...

El màxim desgavell impera a ca la Ciutat per culpa dels elements directores de la nova política i principalment de l'Alcalde que varen facturar-nos.

Per tal de satisfer la passió de l'*avalancha*, no es posaven al cobrament els arbitres, font d'ingressos del pressupost municipal i en sa natural conseqüència, no poden ésser ateses les obligacions en vers els modestos industrials de Granollers que han prestat serveis al Municipi.

Emperò és el cas que, amb tot i abominar de l'emprèstit que per a obres i millores va contractar el passat Ajuntament, s'aten amb religiosa puntualitat el servei d'interessos (30.000 pessetes), segons llegim cada trimestre en la premsa local i de Barcelona.

Les caixes dels Bancs, rublertes de bitllets de l'emprèstit; les obres a realitzar paralitzades per obra i gràcia del flamant ex-Alcalde de Sant Feliu de Codines, i l'Ajuntament i en sa conseqüència la ciutat, perjudicada en molts milers de pessetes que importa la diferència d'interessos.

Per a complir amb la *sagrada obligació trimestral* es llencen ara al cobro corre-cuita arbitres i més arbitres, sense cuidar de si la índole dels mateixos i les necessitats de Granollers aconsellen qualque mida radical.

I mentrestant el contribuent, que confiava en acurada gestió que es traduís en rebaixa a les feixugues cargues que sobre d'ell pesen, cansat de lamentar-se, ja protesta airat i creu arribada l'hora de demanar comptes.

Ni economies, ni res que aparenti tenir visus d'encertada administració: tot desconcert i tot disbauxa!

Es per això que creiem finida la treva i arribat el moment de que els granollerins es donguin compte cabal de la comèdia que representen els «redemptors».

X.

LLUITA admet en principi la col·laboració de tots els qui, amb un criteri liberal, vulguin bestreure en els afers públics i preferentment els que afecten als pobles de la comarca del Vallès.